

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. K.**, bývajúceho v K., proti odporcovi **D. B.** bývajúcemu v B., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7 C 157/2007 , o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 17. júna 2010 sp. zn. 9 Co 61/2010, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie **odmieta**.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 7. septembra 2009 č. k. 7 C 157/2007 – 43 navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov a neustanovil mu zástupcu z radov advokátov. Uviedol, že pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť v zmysle § 138 ods. 1 O. s. p. splnené dve podmienky : 1/ že to odôvodňujú pomery účastníka a súčasne, 2/ že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Dospel k záveru o preukázaní splnenia len prvej podmienky t.j., že oslobodenie od súdnych poplatkov odôvodňujú pomery navrhovateľa. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nárok (na náhradu škody) uplatňoval proti splnomocnenému zástupcovi konateľa (V. F.) spoločnosti B. s. r. o., ktorá je v konkurze a lehota na prihlasovanie pohľadávok už dávno uplynula, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Preto nebola splnená druhá podmienka pre priznanie navrhovateľovi oslobodenia od súdnych poplatkov a tým ani predpoklad pre ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov (§ 30 O. s. p.).

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľa uznesením zo 17. júna 2010 sp. zn. 9 Co 61/2010 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. V plnom rozsahu sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, podľa ktorého neboli u navrhovateľa splnené obidve zákonom stanovené podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych

poplatkov (§ 138 ods. 1 O. s. p.) a tým nebol splnený ani predpoklad ustanovenia mu zástupcu z radov advokátov (§ 30 O. s. p.) a jeho odôvodnením.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Namietal nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne posúdenie podmienok pre priznanie mu oslobodenia od súdnych poplatkov a ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov. Trval na dôvodnosti ním uplatneného nároku na náhradu škody z uvedených dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či sú splnené podmienky dovolacieho konania.

Vzhľadom na charakter rozhodnutia, proti ktorému bolo podané dovolanie, aj keď nemá navrhovateľ právnické vzdelanie a nie je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd nepovažoval nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. So zreteľom na to, že predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo navrhovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a nebolo vyhovené jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O. s. p. , nemožno striktne trvať na splnení podmienky povinného zastúpenia v dovolacom konaní. V opačnom prípade by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník konania podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne) splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. februára 2007 sp. zn. 2 Cdo 329/2006).

Dovolací súd preto z uvedeného dôvodu pristúpil k posudzovaniu procesnej prípustnosti dovolania proti uzneseniu krajského súdu napriek tomu, že dovolateľ bez právnického vzdelania nie je zastúpený advokátom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Dovolanie proti rozhodnutiu v tejto procesnej forme je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 O. s. p.) na zaujatie stanoviska, dovolanie nie je

prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu , ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O. s. p.). Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., nemožno prípustnosť dovolania proti nemu vyvodit' z týchto ustanovení.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. zaoberal sa dovolací súd aj tým, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Existenciu týchto väd dovolací súd nezistil.

Z obsahu dovolania navrhovateľa možno vyvodit' jeho námietku, že odvolací súd dospel k nesprávne právnemu záveru o nesplnení podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Treba uviesť, že rozhodnutím o neustanovení zástupcu z radov advokátov nebola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Tento záver opodstatňuje predovšetkým skutočnosť, že Občiansky súdny poriadok dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti s faktickým procesným postupom súdu, nie s jeho právnym posúdením určitej otázky (vrátane otázky splnenia podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov a podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom). Pokiaľ by sa aj prípadne súd pri rozhodovaní (posudzovaní tejto otázky) dopustil omylu v aplikácii práva, mal by jeho postup za následok

(len) nesprávne rozhodnutie, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je prípustným dovolacím dôvodom , ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, samé osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. Nesprávne skutkové zistenie (namietané navrhovateľom), ktoré má za následok vydanie nesprávneho rozhodnutia súdu, samo osebe tiež nezakladá prípustnosť dovolania (nie je vadou konania v zmysle § 237 O. s. p.).

Z uvedeného vyplýva, že procesnú prípustnosť dovolania navrhovateľa nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v § 237 O. s. p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Navrhovateľ nebol v dovolacom konaní úspešný a odporcovi dovolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy tohto konania nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. júna 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

Za správnosť :

predsedníčka senátu

Hrčková Marta